

Ο Άγιος Άνθιμος ο εν Χίω ο λύων τα στείρωτικά δεσμά

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο κατά κόσμον Αργύριος Βαγιάνος εγεννήθη την 1η Ιουλίου 1869 στην ενορία του Αγίου Λουκά Λιβαδίων Χίου. Υπήρξεν ο μικρότερος από τα τρία τέκνα των πτωχών μα εναρέτων Κωνσταντίνου καί Αγγελιώς. Από παιδί διεκρίθη για τον ένθεο ζήλο, την ευλάβεια, την αγάπη για τον Χριστό καί την Εκκλησία. Λόγω της δυσχερούς οικονομικής καταστάσεως της οικογενείας του, έλαβε γνώσεις μόνο του δημοτικού σχολείου και μετήρχητο το επάγγελμα του υποδηματοποιού διά να εξασφαλίζη τον επιούσιο.

Στις 23 Αυγούστου του 1889 επεσκέφθη την Ιεράν Σκήτην των Αγίων Πατέρων Νικήτα, Ιωάννου και Ιωσήφ στό Προβάτειον Όρος προκειμένου οι εκεί ασκούμενοι αγιογράφοι μοναχοί να του επιδιορθώσουν την οικογενειακή εικόνα της Παναγίας της Βοηθείας πού κληρονόμησε από τη μητέρα του. «Είδα εκεί τη ζωή τών μακαρίων εκείνων πατέρων καί ετρώθηκεν ή καρδιά μου από τήν καλογερικήν», διηγείτο ο ίδιος αναφερόμενος εις την επιθυμίαν του να μονάση. Ποδηγέτης του πνευματικός εγένετο ο Γέρων της Σκήτης, Παχώμιος μοναχός, διατελέσας ποδηγέτης και του Αγίου Νεκταρίου. Το 1898 έλαβε εντολή για να εγκατασταθή μόνιμα στην Σκήτη όπου και έκαρη μικρόσχημος μοναχός, λαβών το όνομα Άνθιμος. Η αγιότης του βίου του τον επέβαλε εις πάντας έτσι ώστε μετ' ολίγον εγένετο επιστάτης του Γυναικείου Παρθενώνος του Αγίου Κωνσταντίνου, του οποίου την πνευματικήν καθοδήγηση είχε ο Γέρων Παχώμιος.

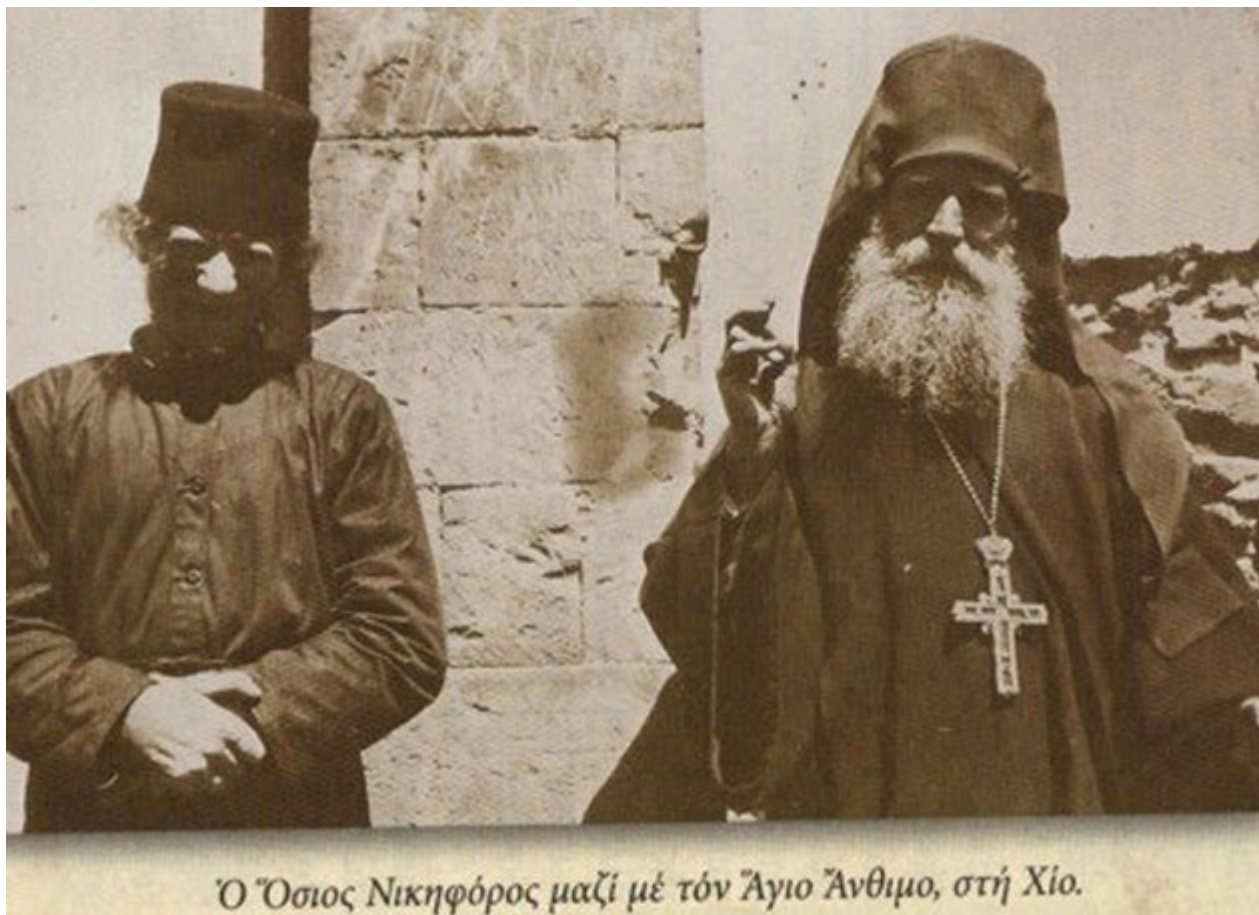

Οι υπέρ άνθρωπον όμως αγώνες του είχαν σαν αποτέλεσμα να κλονισθή η ευαίσθητος υγεία του και έτσι εκρίθη αναγκαία ή έξοδος του από την Σκήτη: Με την εντολή του Γέροντος του έκτισε ένα απέριττο απομονωμένο κελλί στα πατρικά του κτήματα στα Λιβάδια όπου ε γνώρισε την εναντίον του μανία των δαιμόνων. Σ' αυτή την ανηλεή επίθεση, αντιστέκετο με πίστη στον Θεό και περίσσεια υπομονή αποβλέπων στην στοργή της Παναγίας της Βοηθείας. Στις 25 Ιουλίου 1909 έλαβε το μέγα και αγγελικό σχήμα από τον Ηγούμενο Ανδρόνικο στην Σκήτη των Πατέρων.

Η μεγάλη του αρετή τον καθιέρωσε στην συνείδηση του Χιακού λαού πού τον ήθελε για πνευματικό τους πατέρα. Όμως ό τότε Μητροπολίτης Ιερώνυμος αντιδρούσε προφασιζόμενος την αγραμματοσύνη του Γέροντος Ανθίμου. Η θέλησις

του Θεού όμως εφάνη, όταν ο συγγενής και νονός του Στέφανος Διοματάρης τον προσεκάλεσε στο Αδραμύττιο όπου και τον προετοίμασε ταχύρρυθμα δάσκαλος. Έτσι, στις 7 Νοεμβρίου 1910 χειροτονείται διάκονος από τον Μητροπολίτη Εφέσου Ιωακείμ και την επομένη 8 Νοεμβρίου πρεσβύτερος από τον Επίσκοπο Μυρίνης Αλέξανδρο, λαβών ωσαύτως και τα οφφίκια του Αρχιμανδρίτου και Πνευματικού. Η χειροτονία γίνεται στον Ιερό Ναό Άγιας Άννης Κορδελιού Σμύρνης και συνοδεύεται από θεοσημείες της ευδοκίας του Θεού. Σεισμός, αστραπές, βροντές και κατακλυσμός συμβαίνουν κατά την ώρα της χειροτονίας του αγίου ιερέως, ενώ παράλληλα κινούνται ρυθμικώς οι κανδήλες του τέμπλου και μία εξ αυτών πέφτει μπροστά στα μάτια του έκπληκτου εκκλησιάσματος.....

Κατά την επιστροφή του στο νησί, ο λαός του Θεού τον αντιμετώπισε σαν Άγγελο παρηγορίας. Το γεγονός αυτό δυστυχώς εξήγειρε τον φθόνο των συλλειτουργών του και έτσι κατά το έτος 1911 ευρέθη στό Άγιον Όρος. Εκεί κατηρτίσθη έτι περισσότερο εις τα της πνευματικής ζωής και μοναχικής - κοινοβιακής πολιτείας και με ανανεωμένη διάθεση επέστρεψε στο νησί όπου κατά το έτος 1912 ο Μητροπολίτης Ιερώνυμος τον διόρισε εφημέριο του Λεπροκομείου. Στον χώρο αυτό μπορούσε απερίσπαστος να ασκείται μακράν των θορύβων της πόλεως. Λειτουργούσε καθημερινώς, προσηύχετο, μελετούσε. Συνέτρωγε με τους λεπρούς, τους νουθετούσε και τους συμπεριφέρετο με στοργή και αγάπη περισσή. Πολλοί εξ αυτών μεταστρέφονται και κείρονται μοναχοί όπως ο πλέον γνωστός εξ αυτών Νικηφόρος μοναχός.

Ο Όσιος Νικηφόρος μαζί με τον Άγιο Άνθιμο, στη Χίο.

Κατόπιν αποκαλύψεως ανεύρε την εικόνα της Παναγίας της Υπακοής την όποια αφού εχρύσωσε, έθεσε ως πολιούχον και προστάτιδα του Ιδρύματος. Η επίχριση με το λάδι της κανδήλας της εικόνας και το σταύρωμα από το Γέροντα προσέφεραν θεραπεία σε εκατοντάδες πιστούς. Όταν το 1914 έγινε βίαιος διωγμός των Μικρασιατών από τους Τούρκους, πολλές μοναχές από τα Ιερά εκείνα χώματα βρήκαν καταφύγιο στον Γέροντα. Αυτές υπήρξαν και η πρώτη βάση της Μονής Του. Τα θαύματα της Παναγίας της Βοηθείας τον προέτρεπαν να κτίση Ιερά Μονή για να στεγάση την Χάρη Της, καθώς και τις απορφανισθείσες μοναχές. Η Παναγία τον θεράπευσε από ανίατο ασθένεια και εκείνος ευγνωμόνως την έντυσε με «ασπροφόρεμα», ασήμι. Έλεγε δε ότι «ήταν λοιπόν για μένα η Παναγία ως ένα δένδρο δροσερό και κατάσκιο και εγώ αναπαυόμενοι κάτωθεν της σκιάς του».

Οι αγώνες του για την ίδρυση Μονής καρποφόρησαν, όταν κατόπιν προσευχής και κληρώσεως ευρέθη το κατάλληλο κτήμα στη θέση Φραγκομαχαλάς (πρώην τουρκική ιδιοκτησία). Την Κυριακή των Απόκρεω 19 Φεβρουαρίου 1928 έγινε ο αγιασμός και η θεμελίωση της Μονής. Την επομένη ξεκίνησαν οι εργασίες ανεγέρσεως. Οι μοναχές προσέφεραν τις οικονομίες τους, τα έσοδα από τα εργόχειρα τους και προσωπική εργασία, ενώ οι λαϊκοί αδελφοί τον οβολό τους και χειρωνακτική βοήθεια. Η εγκατάσταση στη νεόδμητη Μονή έγινε στις 30 Νοεμβρίου 1930. Τα θαύματα της Παναγίας και η ταπείνωση του Γέροντος

συνεκέντρωσαν στην Μονή και νέες κοπέλες με τον πόθο της αφιερώσεως. Η Μονή έφθασε να αριθμή τα 88 μέλη και πρώτη Ηγουμένη ορίστηκε η ταπεινή Μοναχή Ευπραξία Γλύκα († 1956). Μοναχή εγένετο και η κατά σάρκα αδελφή του Γέροντος Καλλιόπη, μετονομασθείσα εις Καλλινίκη μοναχήν.

Με αγώνες πνευματικούς ανυπέρβλητους, στερήσεις και θυσίες, εν μέσω θλίψεων και δοκιμασιών, η Μονή έφθασε εις ακμήν και κατά τα επόμενα χρόνια κατά τα οποία ηγουμένευσε η διακριτική μοναχή Μάρθα Πετεινάκη († 1986). Ο Γέροντας ανεδείχθη σε φιλόστοργο πατέρα μοναχών και λαϊκών, λαβών την φήμη αγίου πνευματικού. Με την προσευχή του εγένοντο πλείστα όσα θαυμαστά σημεία στην Μονή, στην οποία ελειτουργεί καθημερινώς και ειργάζεται χειρωνακτικώς. Προσέφερε δε και την σωματική θεραπεία στους ασθενείς πού κατέφευγαν στο Μοναστήρι. Και αυτό διότι κατείχε γνώσεις πρακτικής ιατρικής, οι όποιες εν συνδυασμώ με την αγία του βιοτή και την καθαρά προσευχή έφεραν πάντοτε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Μετά το θάνατό του όρισε αυτή την διακονία να προσφέρει η χαρισματική υποτακτική του μοναχή Βρυαίνη Κοντόζογλου, η οποία ηγουμένευσε κατά τα έτη 1986-2005. Στην υπομονή και την εργατικότητα αυτής της μοναχής, οφείλομε την συγγραφή 9 χειρογράφων τόμων με τις διδαχές του Οσίου Πατρός, οι οποίοι εκδίδονται με τον τίτλο «Άρτος Ζωής», ως επίσης και την πρώτη ασματική ακολουθία εις τόν Άγιον Άνθιμον.

Ο Γέρων Άνθιμος εκοιμήθη την Δευτέραν 15 Φεβρουαρίου 1960, στις 06.35'. Η εκταφή των τιμίων και μυροβόλων του λειψάνων εγένετο στις 3 Σεπτεμβρίου του 1965.

Τα θαύματα πού ετέλει καθημερινώς ό Γέρων οδήγησαν την Εκκλησία στην επίσημη αγιοκατάταξή του στις 14 Αυγούστου 1992. Στις 15 Φεβρουαρίου 1993 έγινε ή πρώτη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην μνήμη του στην Ιερά Μονή. Στις 16 Αυγούστου 1993 εγένοντο τα εγκαίνια του πρώτου, προς τιμήν του, ανεγερθέντος ναού στο παλαιό κελλάκι του εντός του πατρικού κτήματος, στον Άγιο Λουκά Λιβαδίων Χίου.

Με την επί γης παρουσία του απάλυνε τον ψυχικό πόνο πολλών ανθρώπων, προσέφερε ελπίδα και χαρά, την υγεία ως λαϊκός Ιατρός σε αρκετούς ασθενείς, την υλική συνδρομή στους πτωχούς, τους πολύτεκνους, τους ξενιτεμένους, τους πρόσφυγες, τους λεπρούς. Με την παρουσία του τώρα πλησίον του θρόνου της μεγαλωσύνης του Θεού διαπορθμεύει τα αιτήματα όσων με πίστη προσκυνούν τα

λείψανά του και επικαλούνται την θαυμαστή μεσιτεία του. Πνευματικές αναγεννήσεις γίνονται στο μοναστήρι, οικογένειες στερεώνονται, νέοι επανέρχονται στον δρόμο της κατά Θεόν ζωής, ασθενείς θεραπεύονται, δαιμονιζόμενοι καθαρίζονται, υγιή τέκνα δωρίζονται σε πρώην άτεκνες οικογένειες μέσω της λήψεως των φύλλων της αγιαστικής δάφνης που φύεται εις το μνήμα του και ούτω λαμβάνουν το όνομα Άνθιμος και Ανθήμη.

Η χάρη Του έφθασε κατά τους λόγους μοναχής τινός «από Ανατολή σε Δύση», έγινε παγκοσμίως γνωστός όπου υπάρχει ελληνισμός. Με ιδιαίτερη ευλάβεια, αντίγραφο της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας της Βοηθείας και λείψανο του Αγίου Ανθίμου προσκυνούνται στον Ιερό Ναό του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών «η Παναγία η Βοήθεια», ενώ πρόσφατο προσκυνηματικό ταξίδι στην Ρουμανία έφερε σε επαφή τον Ορθόδοξο λαό της χώρας αυτής με την Παναγία την Βοήθεια και τον θαυματουργό Άγιο Άνθιμο.